

1.9.4

(בר מעפרא חורדלא) 57b → (א"ר חנינא הרואה באר בחלום) 56b

1. ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: בראשית כו, יט
2. כי מצאי מצאי מצא חיים ויפק רצון מה': משלי ח, לה
3. כי כה אמר ה' הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברקים תשעשעו: ישעיהו סו, יב
4. ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוף קלחת: מיכה ג, ג
5. כצפירים עפות כן יגן ה' צבאות על ירושלים גוון והציל פסח והמליט: ישעיהו לא, ה
6. ה' תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו: ישעיהו כו, יב
7. כי יראו ממערב את שם ה' וממזרח שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח ה' נקסה בו: ישעיהו נט, יט
8. כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו: משלי כו, ח
9. ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם זה אמר אדני ה' שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים: יחזקאל כד, ג
10. כענבים במדבר מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם הפה באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבים: הושע ט, י
11. כי מגפן סדם גפנים ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מרת למו: דברים לב, לב
12. מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: ישעיהו נב, ז
13. על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו: ירמיהו ט, ט
14. והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הפדש בירושלים: ישעיהו כו, יג
15. תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחרך בנימין: הושע ה, ח
16. ולכל בני ישראל לא יחרץ קלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעו אשר יפלה יקוק בין מצרים ובין ישראל: שמות יא, ז
17. והכבלים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצחו: ישעיהו נו, יא
18. ארניה שאג מי לא ירא אדני ה' דבר מי לא יגבא: עמוס ג, ח
19. עלה ארניה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקומו לשום ארץ לשמה עריך תצינה מאין יושב: ירמיהו ד, ז
20. וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: בראשית מא, יד
21. ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי לכל האדם: שופטים טו, יז
22. מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון: שר'ש ד, טו
23. כהקיר בור ביר מימיה כן הקרה רעתה חמס וישד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: ירמיהו ו, ז
24. קנה רצוץ לא ישובד ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: ישעיהו מב, ג
25. עתה הנה בטחית קח על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: מ"ב יח, כא
26. ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינד קנה בינה: משלי ד, ז
27. כבור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים נגנח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: דברים לג, יז
28. וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול וסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: שמות כא, כח
29. גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אנתנות: זכריה ט, ט
30. אנכי ארד עמך מצרמה ויאנכי אעלך גם עלה ויוסף ישיט ידו על עיניך: בראשית מו, ד
31. ויאמר דוד אל נתן חטאתי לה' ס ויאמר נתן אל דוד גם ה' העביר חטאתך לא תמות: שמו"ב יב, יג
32. וראו כל עמי הארץ כי שם יקוק נקרא עליך ויראו מפתך: דברים י, י
33. כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: משלי ב, ג
34. תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: דברים לג, ד
35. אמר לחכמה אחתי את ימדע לבינה תקרא: משלי ז, ד
36. השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך: תהלים קמו, יד
37. ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחסאתך תכפור: ישעיהו ו, ז
38. אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך: תהלים קכח, ג
39. אסרי לגפן עירו ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ויבדס ענבים סותו: בראשית מט, יא
40. נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד: משלי כו, יח
41. אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקק מעסיס רמגי: שר'ש ח, ב
42. כחוט השני שפתתך ומדברך נאנה כפלח הרמון רתתך מבעד לצמתך: שר'ש ד, ג
43. זית רענן יפה תאר קרא יקוק שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו: ירמיהו יא, טז
44. ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: שמות כו, כ
45. תם עונך בת ציון לא יוסף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתך: איכה ד, כב
46. ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערוותך: משלי כו, כז
47. ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים: ויקרא כג, מ
48. חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה: משלי א, כ
49. וישחמו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם: תהלים קז, ל
50. מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ישעיהו נא, יד
51. ויון ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: תהלים קד, טו
52. תנו שכר לאובד ויון למרי נפש: משלי לא, ו
53. לכו לחמו בלחמי ושתו בנין מסכתי: משלי ט, ה
54. עטישתיו תהל אור ועיניו כעפעפי שחר: איוב מא, י
55. בזעת אפיק תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: בראשית ג, יט
56. וה' חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ ה' בידו יצלח: ישעיהו נג, י
57. כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי: איוב ג, יג
58. אדני עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני והחיני: ישעיהו לח, טז
59. ויאמר ה' לה שני גיים גוים בבטנך ושני לאמים ממעך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: בראשית כה, כג

I Dreams (concluded) –

a Definitions: meaning of symbols in dreams as per vv. 1-4; vv. 29-59

i List: "פסוקים" to recite, to pre-empt "פסוקים" (vv. 5-28)